

din graf icke finna kalla och liknöjda hjertan!

Och Vi kamrater! må vi lemna detta rum med den föresatts att såsom den vi sakna, söka mod och undergifvenhet för lifvet, frid och kärlek i döden.

157 G. G. SNELLMAN — J. V. SNELLMAN 15.II 1835
HUB, JVS handskriftssamling

GamlaCarleby den 15:de Februarii 1835.

Bästa Bror!

Ditt kärkomna bref af den 26:te P(osteri)to hade jag nöjet emotaga för en par post dagar sedan, hvarför jag här till svar derå vill meddela följande; nemligen, att jag nu mer ej kan antaga de gorda anbuden, emedan jag kort för än jag fick dit svar hant reqvirera ifrån P(eters)burg, och orsaken dertill var att jag ej vågade längre uppsjuta med requisition för att i vår ej bli blottställdt, och må de nu skylla sig Sjelfva då de ej kunne lemna afgörande svar förut, dessutom är priset för högt då det går öfver 2 R(iks-daler Banc)ø per lispund; Förlåt bästa vän för det besvär jag förorsakat Dig härmed.

Med sista Post hade jag bref af B(ror) Janne ifrån Gloucester dat(erat) den 19. Januarii, 8 dagar derefter skulle han afsegla derifrån på Cadiz, han har mådt bra. G(ud) v(are) lof. Carin är ännu här för att söka bot för sin Sjukdom hos Fontell, få se hur det går sen hon får medicin hvilken Doctorn forskrifvit derifrån emedan den ej skall finnas här på Apothe-ken, beklagligtvis — Carin, Carolina, & Lillan, be om sina hjertliga hlsningars anmälan, äfvenså vännerna allesamman — förblifver Din

tillgifna Vän
G. G. Snellman

P. S. Anett ej förglömmades, utii omnämnde helsningar, huru befinner hon sig i hufvudstaden, lef väl

D(en) S(amme)

158 C. A. SNELLMAN — J. V. SNELLMAN 17.II 1835
HUB, JVS handskriftssamling

Wasa den 17:de Februarii 1835.

Huldaste Broder

Jag har sedan den 7:de Januarii varit här, och med ifver arbetat i Naviga-tion. Undertiden jag var hemma ännu väntade redan med säkerhet några rader ifrån Dig, och i samma hopp har jag ända tills nu fortfarit, men som jag nu förlorat alt hopp att erhålla något, och jag utom behöfvet af att skrifva till Dig, äfven har annan orsak, som äfven varit ett skäl hvarföre jag ej förut skrifvit, ty; jag har ända tills nu haft hopp om att jemte brefvet blifva i tillfälle att att återsända Dig det Du var så god och sände mig till Wiborg, men oagtat alla ansträngingar har det till Dato varit mig omöj-ligt. Jag har väl förnärvarande, något litet öfver hvad jag i Vinter kommer att behöfva, men när jag ej kan betala alt så tycker jag det är mera